

specifikace: K nárokům na určení obsahu smlouvy o úplatném převodu podílu v obchodní korporaci, na náhradu škody, která měla vzniknout porušením povinnosti uzavřít podle smlouvy o smlouvě budoucí smlouvu o převodu podílu v obchodní korporaci, a rovněž k návrhům na nařízení předběžného opatření ve společném řízení vedeném o takových nárocích, je dána věcná příslušnost krajských soudů.

§ 9 odst. 2 písm e) o.s.ř.

§ 1 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích (ZOK)

Ncp 641/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: a) **SITA GROUP, a.s.**, IČO 26275732
sídlem Jemnická 5/345, 140 00 Praha 4

b) **Nový Jenštejn a.s.**, IČO 27618277
sídlem Jemnická 345/5, 140 00 Praha 4 - Michle,
obě žalobkyně zastoupené advokátem Mgr. Janem Řezníkem
sídlem Zápy 271, 250 01 Zápy

proti
žalované: **Zumiez a.s.**, IČO 24756792
sídlem Mlýnská 22/4, 160 00 Praha 6 - Bubeneč,
zastoupená advokátkou JUDr. Vladimírou Pajerovou
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

o určení obsahu smlouvy o úplatném převodu podílu v obchodní korporaci, o zaplacení částky 57 532 829 Kč s příslušenstvím a o návrzích na nařízení předběžných opatření,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 11 C 222/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně (respektive první žalobkyně, a pouze eventuálně druhá žalobkyně, pokud by soud nároky vznesené primárně vůči první žalobkyni zamítl) se žalobou doručitou dne 3. 6. 2020 Obvodnímu soudu pro Prahu 6 (dále jen „předkládající soud“) domáhají proti žalované určení obsahu (v příloze žaloby obsažené) smlouvy o úplatném převodu 100 % podílu na společnosti Zumiez – Černokostecká 1623, s.r.o., IČO 24763993 (dále jen „Společnost“) a současně zaplacení částky 57 532 829 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím, když uvedená částka jistiny má představovat škodu, která by žalobkyním (respektive první žalobkyni, a pouze eventuálně druhé žalobkyni) podle jejich tvrzení nevznikla, pokud by žalovaná dodržela příslušnou smlouvu o smlouvě budoucí a první žalobkyně (případně druhá žalobkyně) by se stala majitelem 100 % podílu na Společnosti. V průběhu řízení pak žalobkyně podaly opakovaně návrhy na nařízení příslušných předběžných opatření.
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze jako soudu nadřízenému k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že není soudem věcně příslušným, když podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. je k projednání a rozhodnutí věci dána věcná příslušnost soudů krajských. K podpoře uvedeného závěru předkládající soud odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2017, sp. zn. 29 Cdo 4825/2015, a ze dne 21. 11. 2019, sp. zn. 27 Cdo 3754/2018.
3. Žalobkyně se k příslušné informativní výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) k otázce věcné příslušnosti vyjádřily v rámci podání ze dne 14. 9. 2020, ovšem výlučně ve vztahu k návrhu na nařízení předběžného opatření, kterým by soud podle požadavku žalobkyň uložil žalované povinnost zdržet se příslušné dispozice s finančními prostředky na vymezeném účtu v rozsahu částky 57 532 829 Kč, a to tak, že podle jejich názoru se uvedený návrh v žádném případě netýká případného sporu mezi společníky ve smyslu § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., ale náhrady škody z důvodu porušení smluvních povinností žalované z příslušné smlouvy o smlouvě budoucí. Navíc ze samotného faktu, že Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl o zrušení příslušného usnesení, kterým předkládající soud nařídil další z předběžných opatření navržených žalobkyněmi a současně věc vrátil předkládajícímu soudu k dalšímu řízení, nelze podle žalobkyň vyvodit nějaké potvrzení úvah o věcné příslušnosti sporu vedeného na základě žaloby, když v opačném případě by rozhodnutí Městského soudu v Praze vykazovalo ihned podstatnou vadu, jelikož by Městský soud v Praze de facto rozhodoval jako soud odvolací tam, kde podle názoru předkládajícího soudu je soudem první instance.
4. Žalovaná se k otázce věcné příslušnosti soudu vyjádřila v rámci svého doplnění odvolání proti usnesení předkládajícího soudu ze dne 1. 7. 2020, č. j. 11 C 222/2020 – 43 (poznámka nadřízeného osudu - následně zrušeného příslušným rozhodnutím Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího), a to tak, že příslušným k rozhodnutí o věci samé, jakož i o návrhu žalobkyň na nařízení předběžného opatření, je Městský soud v Praze podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., neboť se jedná o spor mezi společníky.
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů, nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.

7. Jak se z odstavce 1. odůvodnění podává, žalobkyně (respektive primárně první žalobkyně, a pouze z opatrnosti, pro případ zamítnutí žaloby proti první žalobkyni, případně druhá žalobkyně) se v tomto řízení domáhají proti žalované určení obsahu smlouvy o převodu příslušného podílu na Společnosti (jako obchodní korporaci ve formě společnosti s ručením omezeným ve smyslu § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů), a rovněž peněžitého plnění z titulu náhrady škody, která by podle žalobkyň nevznikla, pokud by žalovaná podle příslušné smlouvy o smlouvě budoucí převedla podíl na Společnosti na první žalobkyni, případně druhou žalobkyni.
8. Takto (pro účely určení věcné příslušnosti soudu) dostatečně vymezený předmět řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - předurčuje povahu této věci jako věci, na níž dopadá speciální úprava věcné příslušnosti obsažená v § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.
9. Uvedený závěr vychází ze standardní soudní praxe - jejímž výrazem je například předkládajícím soudem případně zmíněné usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2017, sp. zn. 29 Cdo 4825/2015 (uveřejněné pod číslem 141/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek) - jež je dlouhodobě ustálena v názoru, že „pod spory mezi společníky navzájem, jde-li o vztahy ze smluv, jimiž se převádí podíl ve společnosti, je třeba rozumět jakékoliv spory, jejichž základ „leží“ ve smlouvách o převodu podílu, a to bez ohledu na to, zda na obou stranách smlouvy stojí stávající společníci, či zda je podíl převáděn ze stávajícího společníka na třetí osobu“; není přitom rozhodující, zda následně k zamýšlené koupi – „k uzavření smlouvy o převodu podílu došlo, či nikoliv“. Přestože v současnosti účinná procesní úprava obsažená v § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. „již výslovně nevypočítává spory mezi společníky (členy) navzájem, jde-li o vztahy ze smluv, jimiž se převádí podíl v obchodní korporaci, patří tyto spory i po novele provedené zákonem č. 293/2013 Sb. do věcné příslušnosti krajských soudů“ (v podrobnostech viz zejména odstavce 34. až 36. odůvodnění zmíněného usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4825/2015).
10. Pokud se jedná o první z nároků uplatněných v tomto řízení, tedy určení obsahu příslušné smlouvy o převodu podílu na Společnosti, nelze rovněž přehlédnout, že nadřízený soud dospěl při svém rozhodování v typově srovnatelné věci – kdy se příslušná žalobkyně (mimo jiné) domáhala určení obsahu budoucí smlouvy o převodu podílu ve společnosti s ručením omezeným mezi ní a příslušnými žalovanými - k závěru, že v takovém případě je dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. (viz usnesení nadřízeného soudu ze dne 29. 5. 2020, sp. zn. Ncp 378/2020, které je veřejnosti přístupné pod adresou: <https://www.justice.cz/web/vrchni-soud-v-praze/>).
11. Ohledně dílčího nároku na zaplacení částky 57 532 829 Kč pak lze přisvědčit i případnému odkazu předkládajícího soudu na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 11. 2019, sp. zn. 27 Cdo 3754/2018, který v obdobné věci – kdy se příslušný žalobce domáhal náhrady škody (ušlého práva na podíl na zisku) způsobené porušením povinnosti příslušné žalované převést na žalobce v určené době obchodní podíl v další žalované (z více žalovaných), který plynul ze smlouvy o smlouvě budoucí – shledal v souladu s ustálenou judikaturou (a to mimo jiné i se závěry shora citovaného usnesení sp. zn. 29 Cdo 4825/2015) závěr, že k takové věci je dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.
12. S ohledem na vše shora konstatované rozhodl nadřízený soud podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy, přičemž ve smyslu § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. současně uvedl konkrétní soud, jemuž bude věc postoupena k dalšímu řízení; rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 5. října 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu